

Celiņu un laukumu bruģēšanai jāizvēlas ķieģeļi ar ļoti gludu augšējo virsmu, lai uz tās nekrātos ūdens un tam būtu iespējams brīvi notecēt. Tiesa, ķieģeļi ar pārāk gludu, spīdīgu virsmu arī nav ieteicami celiņu un laukumu bruģēšanai, jo mitrā laikā tie kļūst slideni un var izraisīt nelaimes gadījumus. Visiem minētajiem noteikumiem vislabāk atbilst māla klinkera ķieģeļi – klinkera bruģakmeņi. Lai samazinātu slīdamību, tos izgatavo ar neredzamu reljefu virsmu. Klinkera bruģakmens ražošanai nepieciešams specifisks mālu sastāvs, kas pasaulē nav nemaz tik bieži sastopams, bet Latvijā šādas māla atradnes ir, un a/s «Lode» ir ķērusies pie klinkera bruģakmens ražošanas.

Klinkeru iegūst, mālus apdedzinot līdz 1080 °C temperatūrai (parastos māla ķieģeļus – līdz 980 °C temperatūrai). Kā jau atzīmēts iepriekš, ne no visiem māliem var iegūt kvalitatīvu klinkeru. Mālu sastāvam jābūt tādā, kas noteiktā temperatūrā spēj veidot vielas šķidro agregātstāvokli 15–20 procentos no kopējās masas, sasaistot vielas sīkās daļiņas daudz blīvāk nekā parastajā apdedzināšanas procesā. Tā rezultātā izstrādājumi kļūst mazporaini un slikti uzsūc ūdeni, kas ir viens no svarīgākajiem noteikumiem klinkera salizturības palielināšanai un sekmīgas ekspluatācijas nodrošināšanai nelabvēlīgos apstākļos. Tiesa, mazās ūdensuzsūces dēļ tos ir grūtāk mūrēt, bet, veidojot ceļus un laukumus, ķieģeļus bieži savā starpā ar javu nemaz nesasaista.

